

**10. Scene.** Agnes. Otto. (Später Emma und Klaus.)  
**Výstup 10.** Říhová. Toník. (Později Lenka a Řeřicha.)

**Allegro.**

Otto. Toník.

Müt-ter Ag-nes, grüss' euch der Him-mel!  
 Pa-ni-ma-mo, Böh' vás po-zdrav!

**Allegro.**

Agnes. Říhová.

Otto. Toník.

Dan-ke schön, auch dich, mein Lie-ber!  
 Dě-ku-ji, a te-be ta-kél

Traurig seid ihr, ver-driesslich gar!  
 Jste náč smut-na, za-ra-žo-na!

Agnes. Říhová.

Otto. Toník.

Vie-le Sor-gen hab' ich, für-wahr!  
 Mám sta-ro-sti vše-li-ja-ké.

Die Sor-gen  
 Sta-ro-sti

sind ganz unnütz hier,  
 ty zby-řeč-ny jsou,

das glaubet mir, das glaubet mir!  
 to věr-te mi na du-ši mou!

Agnès. (überrascht.)  
Rihová. (překvapeně.)

Wie meinst du das? Er-klä-re mir, wa-rum sind sie ganz un-nütz hier?  
Ze zby-te-čné? ne-ro-zu-mím, co tím chceš říci, vě-ru ně-vím!

Otto. Toník.  
Wa-rum denn nicht?  
Na ví-ru mou-  
Soll ich's sa-gen? Schlimme Nach-richt ist es für euch.  
Ze ne-ví-te? To-dy zví-te zpra-vu snad zlou.

Ich ha-be einen ge-heimen Plan?  
Já že mám ji-stý taj-ný plán,  
Ihr ha-bet ei-nen ge-heimen Plan.  
Vy má-te ji-stý taj-ný plán,  
es liegt euch viel, ja sehr viel  
jak z voj-ska ná-ký vel-ký

es liegt mir viel, ja sehr viel dran?  
jak z voj-ska ná-ký vel-ký pán?  
dran.  
pán.  
Ich

weiss, was ihr wollt mit der Em - na und ich sag' es euch vorher,  
 Vím, co sLen - kou ob - my - šli - te, a na - před vám po - vídám,

merkt's euch: Ich, der Ot - to Wer - ner, ich er - laub' es nim - mer -  
 já že, Vá - vro - vic já Ton - da, sou - hlas ni - kdy svůj ne -

Agnes Říhová.

mehr!  
 dám!

Wirklich? wirklich? weshalb denn wohl?  
 Jak - že. ne - dáš? A - le proč pak?

Sie ist ja ein braves Mäd - chen, wird am En - de gar nichts daraus,  
 Vždyť je Len - ka po - řá - ná, ha - stroš ne - ní, ná - ký groš má.

Otto. Toník.

so weint sie sich die Augen aus!  
 vy - plá - ce si očí - ka svá!

Sie soll wei - nen um den Frei - er?  
 že vy - plá - ce? Pro ten sňá - tek?

ja, der stün-de schon da - für! Das gan - ze Dorf, Der gan - ze  
Ten by jí tak za to stál! Ce - lá ves, ba ce - lý

(Im Hintergrunde erscheint Klaus mit Emma.)  
(V pozadí se objeví Řeřicha s Lenkou.)

Agnos.  
Říhová.

Sprengel müstest drü-ber la - - - chen hier! So, warum denn? O, da irrst du:  
o - kres by se to-mu je - - - nom smál! Smál, a proč pak? To se mý - líš,

Klaus.  
Řeřicha.

Siehst du, wie sie charmi-ren  
Vídíš, jak se umlouvá-

Emma. Lenka.

O weh, o weh, 's ist aus mit mir!  
Ne, ne, ne, ne, tot' hroz-ná věc!

Im Ge-gen-theil, man wür-de drü - her la - chen, wenn es nicht zu Stan-de kä - me;  
na - o - pak smá - li by se, kdy - by zto - ho, kdy - by zto - ho nic ne - by - lo,

hier?  
jí?

ja man wür - de spöt - teln, la - chen dann noch mehr! Ob die Leu - te drü - ber  
pak by spí - še, pak by spí - še smá - li se, At' se smě - jou, at' se

spöt - tela o - der la - chen, da - rum ist mir gar nicht, gar nicht bang, denn in  
smě - jou, či ne - smě - jou, to po - řád, po - řád nie ne - de - lá, do ta -

sol - chen ern - sten Sa - chen dul - det Niemand, Nie - mand ei - nen Zwang.  
ko - věch vě - cí, těž - ko, těž - ko mu - ti - ti se člo - věk dá

Agnos. Říhová.  
Mei - ne Ein - ma wird sich fü - gen, mag's ihr schei - nen noch so  
Vždyť pak Len - ka dá si ří - ci, tie - bas ny - ní od - pí -

graus - wenn sie's reiflich ü - ber - le - get, wird sie froh sein, und am En - de  
rá, až u - vá - ží, rozmy - slí se, až u - vá - ží, rozmy - slí se,

*a tempo*

wird noch ei-ne Hochzeit draus!  
bu-de rá-da, že se vdá.

Otto. Tonik.

Em - ma ist da - ge - gen? O, da muss ich auch so  
Len - ka že od - pí - rá? O, tot' pře-roz-koš - ná

*a tempo*

*espressivo*

gleich für die-se Neu-ig-keit herzlich um-ar - - - men euch, um-ar-men  
věč za tu-to no-vi nu vě - ru o - - be - jmout vás mu-sím

*marc.* *fz*

Emma.  
Lenka.

Heil'ge Jungfrau, ich — ver-ge-he, ist's ein Traum, was ich da  
Sva-tá pan-no, já — tu omdlím, o, tot' rá - na, to je

euch.  
hned!(Umarmt Agnes.)  
(Objeíme Rrhovou)Klaus.  
Reřicha.

Ha, das passt für mei-nen Zweck,  
Hro-me, co to zna-me-ná?

*fz*

se - he?  
hrů - zal.  
Agnes. Říhová.

Es freut dich wirk - lich, oh - ne Spass?  
Te - be o - prav - du to - tē - ší?

Otto. Toník.

er umarmt sie hier ganz keck!  
"on ji vskut - ku ob - jí - mál

Könn't ihr da noch fra - gen?  
Nu, snad pře - ce vi - dí - te?

Du mein  
O, můj

*p dimin.*

Him - mel, ar - me Em - ma!  
Bo - že, o, má Len - ka!

(Agnes und Otto nach  
verschiedenen Richtun -  
gen ab.)

(Klaus und Emma treten vor.)  
(Řeřicha postoupí s Lenkou  
vpřed.)

Ihr müsst es ihr auch sa - gen!  
At' jí to jen po - ví - te!

(Říhová a Toník odejdou  
každý jinou stranou.)

*dim. pp*

Klaus.  
Řeřicha.

Emma.  
Lenka.

Nun was sagst du, mein lie - bes Kind? Pa - the, das ist wirk - lich gar zu viel  
Nu, co ří - káš, mi - lé dí - tē mé? Kno - tre, ach, tot' vě - ru ha - neb - né!

*ppp pp*

Ja, die Wahrheit sagt' ich e - ben dir; ihr Be - nehmen war längst verdäc - tig mir!  
 Vi - diš, prav - du jsem ti po - vě - děl; on že chce ji, však jsem ne - vě - děl!

Emma.  
 Lenka.  
 Die - ser Ot - to, was fällt ihm nur ein!  
 O, ten To - ník, co mu na - pa - dá!

Klaus. Řeřicha.  
 O die Mut - ter!  
 Chť mou mat - ka!  
 Dei - ne Mut - ter wird es schon be - reu'n, ja, die wird's be -  
 O, však bu - de py - kat mat - ka tvá! je - ště ji ne

Es darf nicht sein!  
 To stát so ne - smí!  
 reu'n, ja, die wird's be - reu'n! Ein - gebrocht ist's fein!  
 má, je - ště ji ne - má! Bud' to sta - rost tvá!



## Più mosso.

(für sich) Trefflich ist mein Plan.  
(страну) Co - sta má je do-brá,  
Più mosso.

ja, das kann uns ret - ten! Dass sie ihn jetzt schon mag, dass sie ihn  
do-brá na mou ku - šil! že ho ted' rá - da má, že ho ted'

jetzt schon mag, will ich wetten, will ich wet - ten, will ich  
rá - da má. vsadím du - ši, vsa - dím du - ši, vsa - dím

wet - - - - - ten!  
du - - - - - ši!

## Meno mosso. Emma. Lenka.

Meno mosso. Ich will's ver - hin - - - dern, so gut ich kann, so gut ich  
Však já to pa - má - - mě pře - ka - zím pře - pře - ka - zím

*pp*

kann! Das wür' für mei - ne Mut - ter gar kein  
pře - to by tak, to by tak mi by - la  
Klaus. Řeřicha.

Sieh, der Pa - the kommt schon her von sei - nem Flur, wo  
Kno - tr Vá - vra, hle, při - chá - zí pa - tr - ně sem;

*pp*

*Ad. secco*

pas - sen - der Mann, kein pas - sen - der Mann!  
he - zoun - ká véc, he - zoun - ká véc!

fin - de ich den Ot - - to nur, wo fin - de  
ted' je - nom, ted' je - nom, ted' je - nom, kde To -

*pp*

*Ad.*

ich den Ot - to nur! (Ab.)  
ně - ka na - lez - - nem! (Odejde.)

*pp*

**II. Scene.** Emma, Werner. Später Otto und Klaus.

**Výstup II.** Lenka, Vávra. Později Toník a Řeřicha.

**Allegro, quasi listesso tempo.**

Werner. Vávra.

Ei, die Em - ma, und so ver - tieft in Ge - dan - ken hier!  
 Aj, ble, Len - ka! o čem pak jen ta - dy pře - mí - tá?

**Un poco meno mosso.**

Emma. Lenka.

Müch - te wis - sen, was der lie - be Gott be - schee - ret  
 Ko - ho a - si za man - že - la do - brý Bůh mi

Werner.  
Vávra.

mir? Da seh' mir Ei - ner! So willst du doch, nun das  
 dá? Aj, aj, vi - da! chut' je ta - dy, nu to

Für die Freu - de  
Zu tu ra - dost

frent mich, nun das frent mich sehr!  
ra - dost, nu to ra - - dost mām!

Im Hintergrunde erscheint Klaus mit Otto.  
V pozadí vyjde Rericha s Tonikem.

danke ich euch, mich frent es nim - mer mehr.  
dō - kn - ji já z pl - na srd - ce vām.

Klaus (zu Otto)  
Rericha (k Tonikovi)

Wirst gleich sein,  
U - vi - diš, wie sich's ver -  
zda prav - du

Otto. Tonik.

Ja, das wer - den wir gleich se - hen, ja das wer - den wir gleich se -  
A - no, to hned u - hli - dām, a - no, to hned u - hli - dā -

hält.  
mām.

hen.  
me.

Werner. Vávra.

Hast du dir schon, hast du dir schon ir - gend ei - nen Frei - er  
Zda - li pak jsi, zda - li pak jsi ně - ko - ho již za - mi -

Emma. Lenka.

Ei, das wisst ihr, dass man oh - ne Lie - be sich nicht ver -  
 To, pře - ví - te, že bez lá - sky bych se ne - v - da -  
 aus - er - wählt?  
 lo - va - la?

*p* *pp*

*ped.*

mählt!  
 la!

Otto. Toník.

Ja, mein Gott, das ist ja schwer zu  
 To - je těž - ko, těž - ko po - vě -

Werner. Vávra. Ich ver - ste - he ihn schwer.  
 (streichelt Emma an der Wange) Ne - ro - zu - mím nie.  
 (vezme ji za bradu)

Nun, wer ist der glück - li - che Mann? Klaus. Rericha.  
 Nu, a kdo pak jest ten štast - ný?

Da - für siehst du, da - für siehst du  
 Za - to vi - díš, za to vi - díš

*tr* *pp*

sa - gen!  
 dí - til!

Mein lie - bes Kind, o, sag es mir, ich bit - te dich!  
 Ne - o - stý - chej se, pře - run - ko, po - věz smě - le jen!

mehr!  
 víc!

*p* *f*

*ped.* *ped.*

Emma. Lenka.

Fragt nicht wei-ter, ich kann nichts sa-gen, denn ich schä-me mich.  
 Já se sty-dím, na mou vě-ru, ne-choe to jít ven.

(Emma schmiegt sich an Werner.)  
 (Lenka přitůž se k Vávrovi.)

Otto. Toník.

Wie er schön ihr  
 Ten sek Lence

Werner. Vávra.

Sei nicht kin-disch, lie-bes Mäd-chen!  
 Nu, je - nom se ne - o - stý-chej!

Emma. Lenka.

'S ist halt ei-ne schwe-re Sa-chen!  
 I - nu, je to přeč jen těž-ké!

thut!  
 má!

O, welch ei-ne Wuth!  
 Vztek mě po-pa-dál!

Werner. Vávra.

Schliess' die Augen,  
 Za - vi o-ü,

sprich nur wei-ter!  
 mluv jen smě-le!

Num, so  
 Nu - že,

(schließt die Augen)  
(zavře oči)

mag's geschehn!  
slyš - te již!

Ja so wird es  
Př - jde to tak

*pp*

Geht, so geht es schon viel leicht-er.  
Víd, že to jde mno-hem lé - pe?

geh!  
spíš!

Klaus.  
Reřicha.

Nun, was sagst du, lie - ber Ot - to?  
Nu, co ří - káš, můj To - ník - ku?

*fp* *cresc.*

Otto. Toník.

Hörs der Hen-ker schon!  
Das to všechno vem!

Geht es dir so sehr zu Her-zen?  
My-sřil jsem, že ti vše jed - no!

*ff* *pp*

Emma. Lenka.

Sprecht nicht mehr da- von! Werner. Vávra.  
Vždyť já chlad - ný jsem!

Es ist eu - er  
To - ník váš to

Nun mein Kind, wer ist der Auserwähl - te?  
Nu - že, ten, jenž se ti za - lí - bí?

*p* *pp*

## Listesso tempo.

Sohn!  
jest.

Werner (freudig)  
Vávra (radostně)

(umarmt sie)  
(objímá ji)

Mäd - chen, du bist ja ein En - - gel, ja das seh' ich schon!  
Hol - ka, ty jsi ku - lí - bá - - ní, věr mi, na moučest!

*p*

*And.* \* *And.* \* *And.* \* *And.* \*

## Otto. Tonik.

Schändlich ist es ganz und gar!  
A - by hrom do to - ho bíl!

Klaus.  
Rericha.

es ist wirk - lich,  
to bych ne - byl,

Stil - le, ge - hen wir, stil - le, stil - le, stil - le,  
Ti - cho, pojed - me již, ti - cho, ti - cho, ti - cho,

*And.* \* *And.* *And.*

es ist wirk - lich, schier un - glaub - lich!  
to bych ne - byl, ni - kdy vě - řil!

(ab mit Otto)  
(odejde s Erikem)

ge - hen wir!  
pojed - me již!

Jetzt ist al - les klar,  
Ted' to a - le víš,

jetzt ist al - les klar.  
ted' to a - le víš.

*dimin.*

*And.* \* *And.*



Emma (für sich)  
Lenka (pro sebe)

Ich dach-te schon, er wer-de sich gar nicht drü-ber freun!  
My-sli-la jsem, že ne-bu-de zád-nou ra-dost mít!

\* 4ed. \*

Emma. Lenka.

Werner (für sich)  
Vávra (pro sebe)

Nun ist's  
Ted' to

Ja wahr-haf-tig, nun kann ja schon bald die Hoch-zeit sein!  
A já bál se, že ne-bu-de To-ní-ka snad chít!

klar, wir wol-len se-hen, was nun wird ge-schehn, was nun wird ge-  
ví, a u-vi-dí-me, co dě-lat hod-lá, co dě-lat hod-

Nun ist's klar, wir wol-len se-hen, was nun wird ge-schehn,  
Ted' to ví, a u-vi-dí-me, co dě-lat hod-lá,

schehn. Doch ich glau-be, mit der Mut-ter wird's so leicht nicht  
lá. A-le zďá se, že paň-má-pia na-dě-ji ne-

was nun wird ge-schehn. Doch ich glau-be, doch ich glau-be, mit dem  
co dě-lat hod-lá. A-le zďá se, a-le zďá se, že ted'

geh'n,                      wird's so leicht nicht geh'n;                      doch ich glau - be, mit  
má,                      na - de - ji ne - má;                      a - le zdá se, ze

Ot-to wird es auch schon geh'n,                      auch mit Ot-to wird es geh'n;                      doch ich glau-be, mit dem  
To-ník ři - ci si též dá,                      ze ted' ři-ci si též dá;                      a - le zdá se, ze ted'

*p*

mei-ner Mat - - - - ter wird's so leicht nicht  
pa - ní má - - - - ma na - de - - - - ji ne - - - -

Ot-to wird es auch schon geh'n, doch, ich glau-be, mit dem Ot - - to, mit dem Ot - to  
To-ník ři - ci si též dá, a - - le zdá se, ze ted' To - ník, ze ted' To - ník

*dimin.*

geh'n.  
má.

wird es auch schon geh'n.  
ři - ci si též dá.

*pp*